

bl.a. har redegjort for, hvad Dansk Folkeparti ville i forbindelse med finanslovforhandlingerne, og hvordan vi så på regeringens finanslovsforslag, og jeg var meget tilfreds med, at finansministeren gav udtryk for nogle positive tanker om det, jeg havde sagt. Hvis jeg må citere finansministeren fra debatten, sagde finansministeren på side 8075:

»Men det var egentlig et meget behersket ambitionsniveau, hr. Thulesen Dahl gav udtryk for, og jeg mener, det er en langt kraftigere tilnærmelse til det, der er realistisk, end det, Venstre og De Konservative har demonstreret i deres udspil.«

Se, her var der jo ikke noget med, at det ikke var et tilbundsgående oplæg eller noget, man kunne tage afsæt i. Næh, det var en bemærkning, der blev afgivet efter en debat om lige præcis regeringens finanslovsoplæg.

Når vi så ikke blev inviteret alligevel, havde det selvfølgelig sammenhæng med noget helt andet. Det havde sammenhæng med, at statsministeren på et tidspunkt valgte at gå til et barsk angreb imod Dansk Folkeparti og proklamere, at Dansk Folkeparti ikke er et stuerent parti og derfor naturligvis heller ikke kunne deltage i finanslovforhandlingerne.

Jeg har gjort det før, men jeg vil også gerne her endnu en gang citere, denne gang fra Berlingske Tidende den 15. oktober i år, hvor Berlingske Tidende skriver:

»Selv har Poul Nyrup Rasmussen ellers taget kraftigt afstand fra Dansk Folkeparti og på forhånd udelukket partiet fra forhandlingerne om næste års finanslov. Det er sket med den begrundelse, at Dansk Folkeparti ikke er stuerent.«

Og senere i artiklen hedder det:

»Finanslovforhandlingerne handler om meget andet end udlændingepolitik, men ifølge Poul Nyrup Rasmussen kan det under ingen omstændigheder komme på tale, at Dansk Folkeparti får lov til at sidde med ved bordet. I finansloven er der bestemt mange felter, hvor det er afgørende at have hjertet med. F.eks. kommer der til at indgå spørgsmål, som både direkte og indirekte får betydning for, hvor mange penge vi afsætter til hele integrationsområdet i år 2000 og 2001.«

Sådan sagde statsministeren, og dette er selvfølgelig den egentlige årsag til, at Dansk Folkeparti ikke har været inviteret til finanslovforhandling.

Den form for isolationspolitik her i Folketinget tager vi i Dansk Folkeparti naturligvis kraftigt afstand fra.

Men selve det forløb og selve det, at det altså er på baggrund af en sådan vurdering af, hvem der er stuerene, og hvem der ikke er stuerene, man inviterer til finanslovforhandling, betyder jo, at det mest naturlige spørgsmål at stille under en debat som denne for os at se er et spørgsmål, som vi selvfølgelig også forventer at få et klart svar på, inden vi er færdige med forhandlingen: Hvad betyder det for fremtiden? Betyder det, at så længe denne regering sidder ved magten og udsender invitationer til dem, der skal sidde med ved bordet i finanslovforhandlingerne, skal Dansk Folkeparti ikke forvente at blive inviteret? Så kan vi jo lige så godt få det klart på bordet nu.

Eller er det i virkeligheden sådan, som jeg tror, at når Dansk Folkeparti sidste efterår blev inviteret til forhandlinger om dette års finanslov og ikke blev inviteret i år, er det i virkeligheden, fordi regeringen slet ikke har brug for Dansk Folkepartis mandater i år? Det stod jo klart lige fra forhandlingernes start, at Enhedslisten ville bide sig fast ved forhandlingsbordet. Det var i hvert fald det udsagn, der kom, og med det udsagn vidste regeringen jo udmærket godt, at så var der ikke behov for i samme grad som sidste år at have Dansk Folkeparti til at sidde med ved forhandlingsbordet.

Den kritik, som i dette efterår er kommet til udtryk over for Dansk Folkepartis udlændingepolitik, bl.a. fra statsministerens side, er jo ikke ny. Ok, den hørte vi også i efteråret 1997, og den hørte vi også i foråret 1998 frem til folketingsvalget, altså før det tidspunkt, hvor vi blev inviteret til finanslovforhandling sidste år. Så jeg tror i virkeligheden, det hele handler om kold og kynisk beregning af, hvornår man har brug for hvilke mandater, og så tog man lidt af en gratis omgang her i efteråret ved at definere, hvem der er stuerene, og hvem der ikke er stuerene.

Tager jeg fejl i denne vurdering, hører jeg det naturligvis gerne, men under alle omstændigheder forventer jeg som sagt, at vi, inden vi er færdige med behandlingen her i dag, har fået et klart svar på, hvordan det stiller sig for fremtiden med hensyn til statsministerens inddeling af Folketingets partier, alt efter hvem der er stuerene og hvem der ikke er stuerene.

I øvrigt skal jeg sige, at når regeringen besinder sig og indkalder Dansk Folkeparti, kommer